

og Jylland, saa vil man deraf forstaa, at der af de Landbrugsskoler, hvor disse Filialer skulle lægges, maa ydes et ikke ringe pekuniært Offer for den ubestridelige Fordel, det for dem vil være, at disse Museer blive bragte i Forbindelse med Skolerne.

Maa jeg i denne Forbindelse sige et Par Ord med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremdrog forleden Dag med Hensyn til den Strid, der er mellem Forsøgslaboratoriet og Lærerne ved Landbohøjskolen. Uden at jeg skal komme ind paa Sagens Realitet, vil jeg med ham udtale min Beklagelse over, at denne Strid har antaget saa stærke, bitre og personlige Former. Der er ikke Tvivl om, at hvis den skal fortsættes, vil den let kunne skade Forsøgenes Anseelse ude blandt Landbefolkningen, og man kommer da let til at tabe den Tro til denne Autoritet, som burde være til Stede. Jeg er i Tvivl om, hvorvidt det vil være heldigt at yde en Bevilling til, at de ny Forsøg kunne fortsættes, da Sagen er kommen ind i et saadant Spor, at disse Forsøg let vil blive anlagte saaledes, at de komme til at gaa ud paa at paavise, at hvad man fra den anden Side vil, ikke er noget, der har praktisk Betydning. Jeg haaber, det vil lykkes Landbrugsministeren at stilne Bølgerne, saa at denne Strid ikke længer faar den offentlige Karakter, den nu har. Jeg vil ogsaa henstille, i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kerteminde, om der ikke var Grund til at tage under Overvejelse at nedsætte en Kommission af praktisk dygtige Landmænd i Forbindelse med Videnskabsmænd til Undersøgelse af disse Forhold og til at fremkomme med Forslag om, hvorledes Sagen i Fremtiden skal ordnes, saaledes at man ikke mere faar saadanne Forhold som de, der herske i Øjeblikket.

Dernæst vil jeg henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister angaaende Eksportforholdene ved Statsbanerne. Det er jo en Kendsgerning, at uagtet der fra Tysklands Side i de senere Aar har været lagt større og større Hindringer i Vejen for Indførselen af Produkter fra Danmark, saa er Eksporten dertil dog bleven større og større; de forøgede Udgifter, der ere lagte paa Varerne, maa Forbrugerne i Tyskland jo selv betale, saaledes at vi have stedse stigende Fordel af at sende Varer derover. Eksporten af fersk Kød er f. Eks. bleven større og større. Fra Odense udføres der saaledes ugentlig flere

Vognladninger over Warnemünde til Tyskland, og der slagtes ugentlig mindst 200 Kreaturer til denne Eksport. Nu er Forholdet det, at for at vi paa det tyske Marked kunne optræde med Fordel over for andre Konkurrenter, maa Varerne kunne sendes til Bestemmelsesstedet saa hurtigt som muligt, saa at de kunne ankomme i en saa frisk Tilstand som muligt. Der er nu Forholdet det, at naar fersk Kød forsendes paa hvidt Fragtbrev, saa ere Banerne ganske vist forpligtede til *saa vidt muligt* at befordre det med samme Hastighed som Ilgods. Men Leveringsfristen paa Banerne er for Fragtgods 48 Timer for hver 200 Kilometer og desuden 24 Timer for hver Strækning, der skal passeres paa Skib eller Færge, og for den Afstand, der er mellem Odense og Warnemünde, vil det medføre, at Banerne dog have en Leveringsfrist af 7 Døgn, medens den for Ilgodset er den halve Tid. Dette medfører en stor Usikkerhed for denne Eksport. Det samme gælder ogsaa for Flæskets Vedkommende. Eksporten af saltet Flæsk til Tyskland er i den senere Tid tiltagen meget betydeligt og vil efter al Sandsynlighed fremdeles være stigende. I den senere Tid er der f. Eks. fra Odense i saltet Tilstand afsendt ugentlig ca. 100 Svin. Det maa kun indføres som gennemsaltet eller stærk saltet Flæsk og skal paa Fragtbrevet anføres med en af disse Betegnelser. Da det Flæsk, der sendes til Tyskland, imidlertid er af fin og derfor letfordærvelig Beskaffenhed, vil det være af væsentlig Betydning, at Forsendelsen sker saa hurtigt som muligt. Banerne have imidlertid over for disse Varer ikke den Forpligtelse, som de have over for fersk Kød, at det, naar Forholdene tillade det, skal sendes som Ilgods, og der kan derfor hengaa indtil 7 Døgn, inden der fra Afsenderens Side kan gøres Ansvar gældende, men det er ikke heldigt og tidsvarende, det haaber jeg, vi alle ere enige om. Som Forholdene ere, foregaar i Reglen Forsendelsen af salt Flæsk med samme Hastighed som af fersk Kød, men da Banerne her have en længere Leveringsfrist og ikke den samme Forpligtelse med Hensyn til hurtig Befordring, vil man se, at der kommer Usikkerhed ind i Forholdene. Man har ingen Sikkerhed for, hvornaar Varerne komme til Bestemmelsesstedet, og denne Usikkerhed i Transportens Varighed virker i høj Grad trykkende paa Transporten. Den hurtigste Forsendelse fra Odense opnaas, naar Kødet afsendes Kl. 8³⁰ om Morgenen. I Reglen